

«No té sentit fer un front antisocialista»

Josep Melià ha desenvolupat al llarg de més de quinze anys una intensa activitat política. Procurador en Corts a la darrera legislatura franquista, es presentà a les primeres eleccions democràtiques amb la coalició Unió Autonomista. Més endavant milità a UCD i fou nomenat secretari d'Estat per a la Informació i, després, delegat del govern a Catalunya. Militant, des de 1982, al CDS de Suárez, va encapçalar l'any 1982 la candidatura al Congrés per Balears. En l'actualitat continua al CDS i es mostra decidit —després del resultat del darrer congrés regional, on el corrent que ell representava no aconseguí la presidència— a incrementar la seva activitat política. Reprèn aquesta activitat defensant en un partit d'àmbit estatal les seves conviccions nacionalistes.

—*¿Quins motius l'han impulsat a tornar a participar activament en política?*

—He estat uns anys dedicat a una feina professional i privada. Aquest retorn respon al fet que sempre he estat un home vocacionalment públic. D'altra banda, penso que la situació interna del partit, com la situació general del país, no són massa satisfactòries. Això crea unes responsabilitats que, unides al fet que la tasca professional com a advocat està més encarrilada, em permeten dedicar-me una altra vegada a la política.

—*¿El resultat del recent congrés regional del CDS on el seu corrent va perdre les eleccions ha estat determinant en aquest retorn?*

—El resultat, segurament no. El plantejament del congrés, sí. M'he vist involucrat en el congrés amb tots els mateixos inconvenients que si hi participés i amb cap dels avantatges d'una acció directa. El candidat oficial, Xisco Quetgles, m'ha implicat com si estigués darrere de les eleccions, fins i tot fent servir aquest fet com a forma de desqualificació.

Quetgles no ha jugat net

—*¿Quetglàs ha jugat tan brut en el*

Josep Melià ha desenvolupat al llarg de més de quinze anys una intensa activitat política. Ara reprèn aquesta activitat enfrontant-se al repte de defensar el nacionalisme des del CDS a les Illes.

Antoni Oliver

«Jo no em sentiria gens honrat d'haver guanyat amb els mètodes de Quetgles».

congrés com s'ha denunciat, amb desqualificacions i pressions?

—Al meu parer, la seva victòria no es pot considerar neta; jo, en el seu cas, no em sentiria gens honrat d'haver guanyat amb aquests mètodes.

—*Hi ha en el CDS de les Illes unes posicions més a la dreta, que vostè representa, i una ala esquerra, liderada per Quetgles.*

—Aquest plantejament és maniqueu i fals. A tots els partits del món, quan els corrents d'opinió són sincers i responen a plantejaments estratègics i ideològics susciten unes alternatives que de forma convencional es poden considerar com ales dretes i esquerres. En aquest no es així. Són diferències personals, de més compromís nacional enfront una actitud centralista, de més autonomia en la capacitat de decisió re-

gional en lloc d'una major vinculació a l'estratègia global del partit a nivell general.

—*És a dir, el sector oficial es plega absolutament a les decisions de Madrid, i vostès no.*

—Pens que és més dòcil i menys crític i, per tant, menys compromès amb les bases reals del partit. L'altra posició és més de baix cap a dalt. No qüestiona la direcció central; però tampoc no s'hi subordina per definició.

No em crec el nacionalisme d'AP

—*Vostè ha parlat de compromís nacional. Ara fins i tot Alianza Popular a les Illes s'ha definit com a nacionalista.*

—Bé, com és natural, jo no em crec

aquesta definició; però es una llàstima que no m'ho pugui creure. No m'agrada que només hi hagi un partit o dos que puguin entendre el compromís nacional. El que passa és que en el cas d'Alianza Popular i PSOE no m'ho crec.

—*¿I en el cas del CDS?*

—Hem de fer un esforç constant perquè els sentiments que té la gent respecte a la realitat nacional es facin creïbles.

—*Ja que els partits centralistes es defineixen nacionalistes, és hora de redefinir el concepte, com han manifestat diputats del PSM-Esquerres Nacionalista.*

—AP està tan a prop del nacionalisme com els dirigents del PSM. És absurd que el PSM es pugui creure que té cap patent. El concepte de nacionalisme constantment s'està replantejant i és incompatible amb una visió sectorial d'un país, assumir-lo suposa també assumir la realitat amb totes les seves forces oposades, contradictòries i diverses. El PSM no ho ha tengut clar, això.

—*¿Quin partit ho té clar?*

—A Mallorca no hi ha una consciència nacional. Aquesta manca de claredat es projecta a les distintes forces polítiques. Avui ni Unió Mallorquina, ni AP, ni CDS ni PSOE donen una resposta nacional als problemes de les Illes. Donen respostes provincianes, d'administració local i horitzons curts. Ara per ara, el nacionalisme és un compromís individual més que col·lectiu. Els partits ni tan sols s'ho han plantejat seriosament mai.

—*Fernández Teixidor, líder del CDS a Catalunya, qualifica d'esgotada la via nacionalista.*

—Si ho va dir, no ho compartesc en absolut. Catalunya es l'única nacionalitat d'Espanya on el nacionalisme té una política real de sintonia en el sentit de reconstrucció nacional. Una filosofia que no existeix a Galícia, al País Basc o a Andalusia.

—*¿S'han d'ampliar competències a l'Estatut d'Autonomia de les Illes, com demana AP?*

—L'estatut és una eina. Les limitacions que jo planteig de tot el procés no tenen res a veure amb l'estatut. Si amb aquest estatut la comunitat autònoma, governada per AP, hagués volgut fer una administració que en comptes de ser un paràsit de la societat hagués estat un element dinamitzador de la vida pública i privada, ho hauria pogut fer. No obstant, han reproduït a l'autonomia la burocràcia centralista que és l'únic que tenen dins el cap.

—*El govern de les Illes també demana majors recursos econòmics.*

—El tema de la reivindicació dels recursos econòmics té més camí de fer victimisme i de plantejar les impotències i frustracions nacionals com un contenciós Comunitat-Madrid que no amb un plantejament seriós. Si amb aquest estatut i els actuals recursos econòmics les Illes no troben elements per modernitzar-se, la Comunitat està deslegitimada per protestar si abans no esgota totes les possibilitats.

—*Adduint raons econòmiques, Canelles va dir que s'hauria de limitar*

tratègia d'AP és liderar una coalició anti-PSOE. Unir forces contra el PSOE. ¿El CDS se sumaria a aquesta estratègia?

—Penso que el CDS no se sumaria a una posició anti-res. El vot anti no té sentit. Seria un fracàs històric. No s'han de fer fronts anti-res que, a més, no resistirien mitja bufetada. El que s'ha d'aconseguir és que la gent que no és socialista deixi de donar el vot al partit socialista. Mai no em voldria manifestar antisocialista. No crec en el socialisme; però no mouria un dit per fer un front anti-PSOE.

«Hem d'aconseguir que la gent no socialista deixi de votar el PSOE».

l'entrada d'immigrants. ¿Aquesta idea és compartida per bona part dels pobles de les Illes?

—El sentiment profund d'aquestes declaracions està estès en aquesta societat i a totes les societats. No hi ha societat que no sigui xovinista, que no partesqui de la base de què haver nascut a una terra comporta el dret de fruir dels seus beneficis, en contra dels drets d'altres persones.

—*Vostè accepta aquestes declaracions.*

—A mi aquestes manifestacions em repugnen. És la constatació de la manca d'horitzons de la política que es fa. Quan una societat arriba en aquest extrem d'haver de desconfiar de les forces de fora perquè no és capaç de defensar-se amb les seves pròpies forces, està mig disolta. Quan un poble creix i progressa no es planteja aquest tema. Ho fa quan els seus valors comencen a estar en crisi.

No té sentit un front anti-PSOE

—*A nivell general, sembla que l'es-*

¿Influiran les eleccions catalanes, segons els resultats del CDS, en l'estratègia global del partit?

—No crec que tinguin cap incidència forta.

—*¿Espera Suárez uns bons resultats a les eleccions catalanes per posar mocions de censura als ajuntaments que el PSOE governa en minoria?*

—Ho ignor. El resultat de les catalanes no influirà. D'altra banda jo sempre he postulat que a Catalunya una solució de futur del CDS implicaria una articulació entre el partit estatal i l'hegemònic a Catalunya, és a dir, Convergència i Unió. La base social del CDS i Convergència és la mateixa i el senyor Jordi Pujol no és el biotip de la dreta espanyola.

—*Això, ho va intentar l'Operació Roca sense cap resultat.*

—Sí, però a l'inrevés. Dins el CDS aquesta opinió no és majoritària i jo ho respect. El dia de demà aquesta articulació serà desitjable. □